

Derfor er det et farligt projekt, Bushadministrationen er i gang med. Forhåbentlig er det et projekt, der teknisk set ikke kan lade sig gøre, men hvis det kan lade sig gøre, kan det blive et meget farligt projekt.

Derfor vil vi fra Enhedslistens side gribe det an på den måde, at vi vil rejse en ny forespørgselsdebat, for vi har jo konstateret, at et flertal af Folketingets partier, Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten ikke mener, at der med det forslag til vedtagelse, der ligger i dag, er tale om en stillingtagen til selve missilskjoldprojektet. Den stillingtagen skal vi have en grundig debat om i Folketinget i den kommende folketingssamling, således at vi forhåbentlig kan få en dansk beslutning om at opfordre USA til slet ikke at gennemføre dette projekt. Jeg håber, det ender med, at Socialdemokratiet også vil være med til at støtte en sådan opfordring til USA. Jeg lagde mærke til, at hr. Jeppe Kofod i hvert fald ikke udelukkede den mulighed.

Med disse begrundelser vil Enhedslisten undlade at stemme til det fremsatte forslag til vedtagelse.

Formanden:

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KD):

Lad mig indledningsvis sige, at Kristendemokraterne naturligvis stemmer for det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforslagsstillere til. Det gør vi med stor glæde, idet vi finder, at det forhandlingsforløb, der er foregået, siden vi sidst diskuterede opgradering af Thuleradaren her i Folketinget, har været overordentlig positivt. Det skyldes ikke mindst, at de grønlandske aktører, landsstyre og Landsting, også er gået aktivt ind i at sikre de ønsker, der fra grønlandsk side har været rejst i hele processen, og som også er blevet understøttet af den danske regering.

De tre grundelementer, der er i det aftalekompleks, som der nu er opnået enighed om mellem USA, Danmark og Grønland, om en modernisering af forsvarsaftalen og etablering af et økonomisk-teknisk samarbejde og også et samarbejde om miljø i Grønland, repræsenterer i virkeligheden et flot resultat af det forhandlingsforløb, der har været.

Når Kristendemokraterne i dag tilslutter sig, at Danmark kan svare positivt tilbage på det brev, som udenrigsminister Colin Powell sendte med anmodning om en mulighed for opgradering af Thuleradaren, så skyldes det jo altså i vir-

keligheden, at vi først og fremmest har fået et ja fra grønlandsk side. Da vi diskuterede spørgsmålet sidste gang her i Folketinget, sagde jeg, at partiets stillingtagen ene og alene ville bero på, hvilken melding vi fik fra Grønland.

Vi er vel klar over grundloven, som skriver, at det er den danske regering, der fører rigets udenrigspolitik, men i det her spørgsmål ville vi lade det være afgørende, hvad det grønlandske landsstyre, det grønlandske Landsting ville nå frem til. Nåede man frem til, at man ikke ville acceptere en opgradering af Thuleradaren, så ville vores opfattelse være den, at Danmark skulle svare negativt på den amerikanske henvendelse.

Med det forhandlingsforløb in mente, som nu har været i gang, og med de resultater, der er opnået, hvor der altså er kommet det, jeg vil kalde et grønlandsk ja, så siger vi også ja til det aftalekompleks, som er indgået.

Kl. 10.20

Så har der også i debatten i dag været diskussioner om missilforsvaret mere generelt. Det får vi så anledning til at drøfte endnu en gang på Enhedslistens foranledning i næste folketingsamling, og det er jo også o.k., men jeg kan da allerede nu sige, at vi fra Kristendemokraternes side fortsat er kritiske over for missilforsvarsprojektet.

Jeg vil også godt tilkendegive i denne her debat allerede nu, at jeg ikke mener, at debatten hverken på nuværende tidspunkt eller i næste folketingsamling kan blive ført på helt det samme grundlag, som den har været ført på for år tilbage, og som den i øvrigt stadig væk bliver ført på af Enhedslisten og SF, hvor de maner et spøgelse, vil jeg godt sige, frem om, at det vil igangsætte et megarustningskapløb, hvis missilforsvarsprojektet bliver realiseret.

Det har også været Kristendemokraternes eller tidligere Kristeligt Folkepartis argument, at det frygtede vi, men jeg mener ikke efter det forløb, der har været, siden amerikanerne opsagde ABM-aftalen, og med den dialog, der har været med Rusland, som jeg synes er lykkedes meget godt, mindre godt i forhold til Kina, at man fuldstændig ureflekteret kan sige, at projektet bare vil føre til et nyt oprustningskapløb.

Det, der fortsat er vores dybere betænkeligheder, er mere, hvorvidt det overhovedet er fornuftigt at bruge de vanvittigt mange økonomiske ressourcer, som skal investeres i det projekt, i forhold til, hvad man i virkeligheden ellers kun-